

Medierea - România

Articolul 10 - informații referitoare la instanțele sau autoritățile competente

Articolul 10 - informații referitoare la instanțele sau autoritățile competente

Conform **art. 58 și 59 din Legea nr. 192/2006** privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare, când părțile aflate în conflict au ajuns la o înțelegere, se poate redacta un acord scris, care va cuprinde toate clauzele consimțite de acestea și care are valoarea unui înscris sub semnătură privată. De regulă, acordul este redactat de către mediator, cu excepția situațiilor în care părțile și mediatorul convin altfel.

Acordul părților nu trebuie să cuprindă prevederi contrare legii și ordinii publice. În condițiile în care legea impune îndeplinirea unor condiții de fond și formă, legalitatea acordului de mediere poate fi verificată și atestată fie de avocații părților sau de către un notar public, în situația în care acestea au fost asistate pe parcursul procedurii de mediere, fie de un alt avocat sau notar public ales de mediator cu acordul părților.

Acordul de mediere verificat și atestat de către avocații părților, de către notarul public sau de către un avocat sau notar public ales de mediator cu acordul părților este titlu executoriu.

În cazul în care conflictul mediat vizează transferul dreptului de proprietate privind bunurile imobile, precum și al altor drepturi reale, partaje și cauze succesoriale, sub sancțiunea nulității absolute, acordul de mediere redactat de către mediator va fi prezentat notarului public sau instanței de judecată, pentru ca acestea, având la bază acordul de mediere, să verifice condițiile de fond și de formă prin procedurile prevăzute de lege și să emită un act autentic sau o hotărâre judecătorească, după caz, cu respectarea procedurilor legale. Acordurile de mediere vor fi verificate cu privire la îndeplinirea condițiilor de fond și de formă, notarul public sau instanța de judecată, după caz, putându-le aduce modificările și completările corespunzătoare cu acordul părților. Mediatorul este ținut de aceste obligații și în cazul în care prin acordul de mediere se constituie, se modifică sau se stinge orice drept real imobiliar. Aceste obligații se aplică în toate situațiile în care legea impune, sub sancțiunea nulității, îndeplinirea unor condiții de fond și de formă. În cazul în care legea impune îndeplinirea condițiilor de publicitate, notarul public sau instanța de judecată va solicita înscrierea contractului autenticat, respectiv a hotărârii judecătorești în Cartea Funciară.

Înțelegerea părților are caracter obligatoriu pentru ele.

Părțile pot solicita notarului public autentificarea înțelegerii lor. Actul întocmit de notarul public prin care se autentifică înțelegerea din acordul de mediere, are putere de titlu executoriu. Dacă acordul de mediere se referă la o cauză succesorală și a intervenit înainte de eliberarea certificatului de moștenitor, competența aparține notarului public, conform legii.

Părțile se pot înfățișa la instanța judecătorească pentru a cere să se dea o hotărâre care să consfințească înțelegerea lor. Competența aparține fie judecătoriei în a cărei circumscripție își are domiciliul sau reședința ori, după caz, sediul oricare dintre părți, fie judecătoriei în a cărei circumscripție se află locul unde a fost încheiat acordul de mediere. Hotărârea prin care instanța încuviințează înțelegerea părților se dă în camera de consiliu și constituie titlu executoriu, dispozițiile art. 438 - 441 din C.pr.civ. . aplicându-se în mod corespunzător.

Conform **art. 63 din Legea nr. 192/2006** privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care litigiul a fost soluționat pe calea medierii, instanța va pronunța, la cererea părților, cu respectarea condițiilor legale, o hotărâre prin care se încuviințează învoiala părților (tranzacție), art. 438 - 441 din C.pr.civ. aplicându-se în mod corespunzător. Tranzacția va fi încheiată în formă scrisă și va alcătui dispozitivul hotărârii. Hotărârea de expedient pronunțată conform prevederilor prezentei legi constituie titlu executoriu.

Instanțele sau autoritățile competente, în conformitate cu art. 6 alin. 3 din Directiva, să primească cererile sus-menționate în conformitate cu alineatele 1 și 2 sunt: judecătorii; tribunalul; curtea de apel; Înalta Curte de Casație și Justiție.

Lista mediatorilor și notarilor publici este publicată pe site-ul e-justice:

- [cum găsesc un mediator? aici](#)
- [cum găsesc un notar public? aici](#)

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Având în vedere retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană, statele membre responsabile cu gestionarea paginilor cu informații naționale actualizează în prezent conținutul de pe acest site. Eventualele fragmente care nu reflectă încă retragerea Regatului Unit nu apar intenționat pe site și vor fi modificate în curând.

Ultima actualizare: 01/07/2020